

עפ"ת 23786/03/24 - עולא גרה נגד מדינת ישראל, פרקליטות מחוז חיפה

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים

09 יוני 2024

עפ"ת 23786-03-24 גרה נ' מדינת ישראל

כבוד השופט אינאס סלאמה
עולא גרה
ע"י ב"כ עוה"ד אמיר מסארוזה
מדינת ישראל
ע"י פרקליטות מחוז חיפה

לפני
המערכת

נגד
המשיבה

פסק דין

1. לפניי ערעור על החלטת בית משפט השלום לתעבורה בחדרה, בהמ"ש 591-02-24 מיום 24.2.2024, במסגרתה דחה בית המשפט קמא את בקשתה של המערערת להארכת מועד להישפט בגין הודעת תשלום קנס מס' 90526836193 (להלן גם: "הדו"ח") שנרשמה לחובת המערערת בגין עבירה של מהירות מופרזת מיום 15.4.2023.
2. בבקשה שהגישה המערערת לבית המשפט קמא, התבקש בית המשפט להאריך את המועד להישפט בטענה כי המערערת מעולם לא קיבלה לידיה את הדו"ח וכי לא צורף אישור מסירה לדו"ח, גם לאחר פנייה למרכז לפניות נהגים. לפי המערערת, בהעדר אישור מסירה, לא קמה חזקת המסירה.
3. המשיבה בתגובתה לבית המשפט קמא התנגדה לבקשה, תוך שצירפה אינדיקציות שיש בהן, לדידה, כדי להעיד על משלוח הדו"ח בדואר רשום. הכוונה לדף "מעקב משלוחים" שמתיימר להיות של הדואר, וכן מסמך תמציתי ("אישור מסירה מאת מערכות המשיבה", כלשונה) שמציין את מספר הדואר הרשום, מועדי המשלוח והחזרה והכתובת למשלוח.
4. בית המשפט קמא בהחלטתו הדוחה את הבקשה קבע, כי המערערת לא הצליחה לסתור את חזקת המסירה וכי בהעדר חשש לעיוות דין יש לדחות את הבקשה. נקבע, כי הטענה באשר לפגם בחזקת המסירה לא נתמכה באמסתכאות כשמנגד, לתגובת המשיבה צורפו אסמכתאות מהן "ניתן ללמוד כי המבקשת לא דרשה את דבר הדואר...".
5. המערערת מאנה להשלים עם החלטת בית המשפט קמא. בהודעת הערעור חזרה על טענותיה כפי שנטענו לפני בית המשפט קמא והוסיפה, כי משלא צורף אישור מסירה לא הוכחה חזקת המסירה, "מה

גם שאין כל תיעוד לתוצאת משלוח הדואר הנ"ל". עוד נטען, כי אין במסמך שאותו צירפה המשיבה כדי לשייך אותו לדו"ח.

6. בדיון לפניי חזר ב"כ המערערת על נימוקי הערעור וציין, בין היתר, כי אין במסמכים שהניחה המשיבה כדי להקים את חזקת המסירה. מדובר בפלט משטרתי שאינו מאפשר פניה לדואר לסתירת החזקה. עוד נטען, כי לא מדובר ברשומה מוסדית.

7. ב"כ המשיבה התנגדה לערעור וטענה, כי די במסמכים שצורפו כדי להקים את חזקת המסירה. לדידה, בתקציר הדו"ח שהונפק ממערכת הדו"ח, אותו הציגה בדיון, ניתן לראות בחלק התחתון את מספר פריט הדואר המקושר לדו"ח. אותו מספר מופיע באסמכתא של הדו"ח (שהוצגה לבית משפט קמא) וגם בפלט מעקב המשלוחים. "בפלט הדותן ניתן לראות את פרטי המערערת, שמה, ת"ז שלה, כתובת המגורים, מס' הדו"ח, כך שיש אינדיקציה חזקה כי מדובר במעקב ובאסמכתא של אישור המסירה כי מדובר בדו"ח הספציפי נשוא הערעור".

דין והכרעה

8. לאחר שנתתי דעתי להודעת הערעור על נספחיה ולטענות הצדדים לפניי, ולאחר שעיינתי בפסיקה אליה הפנו וכן בתיק שהתנהל לפני בית המשפט קמא, נחה דעתי כי דין הערעור להתקבל, וזאת לפני משורת הדין ונוכח מכלול הנסיבות בתיק אשר בהצטרפותו יחד יש כדי לטעת ספק בחזקת המסירה.

9. תחילה אציין, כידוע, שתקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974 (להלן: "**התקנות**"), קובעת כי בעבירות תעבורה עליהן חל סעיף 239א' לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד"פ**") ובעבירות קנס, רואים את ההודעה על ביצוע העברה או ההודעה לתשלום קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו 15 ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, "זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב המנעותו מלקבלן".

10. על מנת שתקום חזקת מסירה, יש צורך להראות כי הדו"ח נשלח בדואר רשום וכי לא התקבל על ידי המערערת מטעמיה. בכגון דא, המשיבה הגישה "מעקב משלוחים", תקציר דו"ח מפורט ממערכת דו"ח (לראשונה בפניי) וכן את "אישור המסירה" ממערכות המשיבה אותו צירפה לתגובתה בפני בית המשפט קמא. דא עקא, שאין במסמכים אלה כדי להניח את הדעת כי הדואר נשלח לכתובתה של המערערת וכי אכן קמה חזקת מסירה בעניינה.

אסביר; מעקב המשלוחים שצורף (גם אם נניח שהוא מסמך אותנטי של דואר ישראל, אף שלא

מתנוססת מעליו כל אינדיקציה לכך), אינו מפרט את כתובתו של הנמען שדבר הדואר יועד אליו, שמו, תעודת הזהות שלו וכל פרט מזהה אחר. משכך, לא ניתן לדעת ממסמך זה, היכן וכיצד "הושארה הודעה לנמען" ובאיזה נמען מדובר - האם זו המערערת או שמא מאן דהוא אחר שדבר הדואר מוען אליו.

איני מתעלם מכך שמספר הפריט של דבר הדואר ("אישור מסירה לסריקה") הינו אותו מספר שמופיע בתקציר הדו"ח ובאסמכתא, אך האם יש בכך משום ערובה כי הכתובת על דבר הדואר או על **אישור המסירה שנלווה אליו**, שיצאו ממשרדי המשיבה, היא אכן כתובתה הנכונה של המערערת? איני בטוח כי התשובה לכך חיובית.

אך בכך לא תמו הספקות בתיק זה.

11. ודוק, אילו היה מדובר אך ורק בהעדר פרטים במעקב המשלוחים של הדואר (ומאחר ולכאורה נקשר אותו מסמך למספר הפריט הרשום בתקציר הדו"ח המפורט), יתכן והייתי מבקש כי המערערת תפעל אקטיבית כדי להראות שהדואר לא התקבל אצלה, באמצעות פנייה מסודרת לדואר בשאלתא. אולם, עיון מעמיק בשני מסמכים אלה מצביע על סתירה פנימית ביניהם באופן שלא ניתן לבסס עליהם את חזקת המסירה.

12. עיון בתקציר הדו"ח מראה **שבתאריך 12.6.2023** נקלט סטטוס מסירת הדו"ח מהדואר לפיו הדו"ח לא נמסר ליעדו מאחר ולא נדרש. דא עקא, בטופס מעקה המשלוחים מצוין כי רק **בתאריך 21.6.2023** הדואר עדכן כי הפריט "לא נדרש בידי הנמען ויוחזר לשולח". כיצד אפוא ידעה המערכת המשטרית לעדכן את הסטטוס כעשרה ימים לפני הדיווח של הדואר? למשיבה הפתרוני.

אי לכך, ועוד לפני שנדרשתי לשאלה האם תקציר הדו"ח או האסמכתא, הינם רשומה מוסדית, לא ניתן לסמוך על כי האמור בהם מהווה אינדיקציה למשלוח תקין של הדו"ח למערערת בדואר רשום, באופן אשר מקים את חזקת המסירה.

13. משהגעתי למסקנה זו, איני רואה להכריע בשאלה האם "תקציר הדו"ח" או "האסמכתא" הם בבחינת "רשומה מוסדית" כמשמעותה בסעיפים 35 ו-36 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971.

14. השורה התחתונה מכל האמור היא, **שדין הערעור להתקבל והמועד להישפט מוארך בהתאם למבוקש.**

מזכירות בית המשפט תשלח פסק דין זה לצדדים.

ניתן היום, כ"ט אייר תשפ"ד, 06 יוני 2024, בהעדר הצדדים.